

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

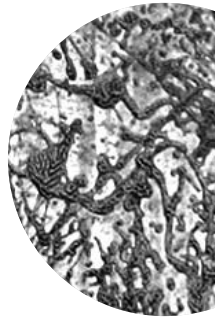
Feljegyzések készülnek I.

égett műanyagzag villamoszaj
és madárccsicsergés elnyomok
egy pókot a kabáton
minden egyes másodperccel
kevesebbet élek
és nincs kit felhívni ezzel

akadnak még ülhető padok
néhány fröccs úgy fél órán belül
ismeretlen nőkre gondolok csak
egyre
feljegyzések készülnek isten
tudja kinek

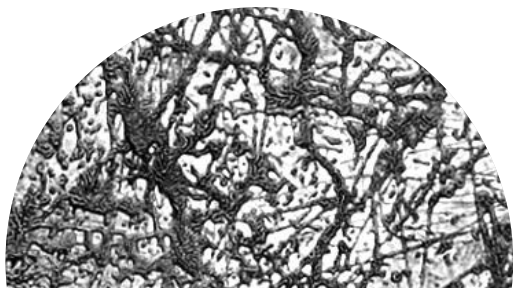
még jó hogy hoztam tollat
újabb értelmeket nyer a csend
megszólíthatnék valakit
hogy tudja-e mire való
egy ember
egyszer be kéne szerezni egyet

négy kamaszsrác meg egy lány
lila télikabátban
ő viszi a gitárt
kezdek kiegészzni a hittelt
hogy ez így mind mind
rendben van

mennyit olvastam róla
mégsem tudom
hogy kötődés-e egy kósza kéz a farkon
vagy öl az ölben télen vízparton
próbálok jó szívvel
lenni magam iránt

nem az a kérdés
hogy lesz-e másképp
hanem hogy az majd másképp lesz-e
meg hogy meddig kell még
itt ülni és honnan jön egyszerre ez a sok
babakocsi meg hogy kit kéne hívni

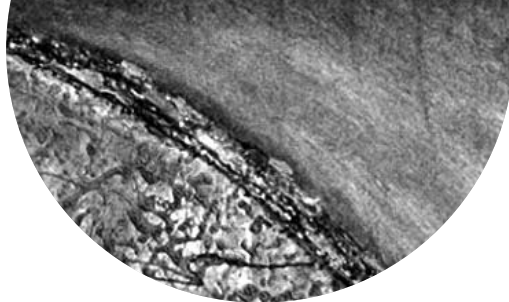

Tavaszcím

mint az újratölthető elemek
tisztulnak egyre a tüdők
tavaszodnak a lakótelepek
összezárnak rajtukfeledett
egymásalakú te-hegek
befelé kéne mérni az időt

és megtelnek színekkel a képek
rügyeket bont aki elhunyt
sőt újra leírhatnánk hogy lélek
a szemnek is mindent de a kéznek
is szabad most mindent kérek
kár hogy mire..., már mindez elmúlt

Ezerszer is

kérlek legelőször is hogy
lehessen tőled
kérlek téged sosem volt hogy
ilyen őszintén
kérlek hogy mivel rossz vagyok
s eljátszani
nem tudom kérlek hogy lássák
rajtam most
kérlek hadd lehessek boldog
hogy ez egyszer
megnyugodjanak felőlem
kérlek hát
édes ezerszer is kérlelt magam

Himnusz a Kényszerhez

Ó, Kényszer!

szerkény szerkeny szerkény szerkeny

Lásd, kegyedből már mióta az eszemet tudom

modut domut mudot dumot todum tomud tumod dutom dotum motud

mutod

ezekkel múlatom fejbem az időt

zidőt ződít ződőt zidit

s így hallgatom míg én vagy mások beszélnek

nekszel nékszel nékszél nekszel

s tudom, sosem felejttem bölcsőmnél susogott esküd

küdes kedüs küdüs kedes

miszerint e sok-sok felgyűlt karakterből

bólter beltőr bőltőr belter

egyszer még tumor lesz

leszmer loszmer loszmor leszmer

ha egyáltalán megérem

rem é lem nem rem é lem nem rem é lem

nem rem é lem nem

Fogom a listámat

„mindenkinek, aki szereti”

mindennap fogom ezt a képzeletbeli listámat
a költőkről akiket utálok
akik szarul írnak ÉS ellenszenvesek
akik csak szarul írnak
és akik olyan ellenszenvesek hogy minden higgadtságom ellenére
sem érdekel hogy írnak

minden nap fogom hát ezt a listát
legalább az idősebbeket ne utáljam
mégis csak a hajlott kor
eddig bejárt pálya
már csak a megélteknek kijáró tisztelet

és hát a pályatársak (ezek a rosszabbak)
(ezek a rosszabbak?)
ha csak egy nap szabadulhatnék
legalább ezeknek az egymási seggekben forgandó
körbekerbe nyelvek pillanatfelvételeitől
ilyenolyan naplótól beszámolóktól tudósításoktól

hogy fölhívta-e hogy ír-e róla hogy mi volt rajta
ki volt rajta mennyit keres megkapja-e ha nem ő
kapja ki kapja meg (nőt, fickót, díjat, pénzt)
könyörgöm uram a felük fiatalabb nálam
holott nem hogy tojánhéj a seggemen de
magam vagyok a tojánhéj néha úgy érzem

mindennap minden áldott nap elhatározom
hogy elolvasom MÉG EGY versét meg még egyet
hátha az kevésbé
minden egyes beszámolót elolvasok az összes
rendezvényről és pofavizitről hátha
hátha tényleg ha adná az isten hogy
bennem legyen a hiba

mindennap fogom újra meg újra ezt a rohadt listámat
a költőkről akiket utálok
és minél több a név akiket minél jobban utálok
gyűlölök átkozok hogy tehetségtelen törtető
aljas tehetségtelent mondtam már? számító
elvtelen gazember állatok
így fogom minden áldott nap ezt a kurva listát

aztán nap végére nem megint csak én vagyok rajta?

